Nr. 45. **Sobota 24. Lutego 1872.** **Rok 62.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiestnika hr. Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi „Gazety Lwowskiej“ zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi „Gazety Lwowskiej“ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Na piętnastem posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa z 20. b. m. głosowali za ustawą o wyborach bezpośrednich z konieczności następujący deputowani:

Antonietti, Banhans, Beess, Bendella, Benesch, Blitzfeld, Brandstetter, Brestel, Budmani, Carneri, Cerne, Chlumecky, Cnobloch, Colombani, Coronini, Czedik, Danilo, Demel, Dinstl, Dormitzer, Dubsky, Dumba, Edlbacher, Eichhoff, Elvert, Figuly, Fürth, Fux, Giskra, Glaser, Gomperz, Gross, Hackelberg, Hallwich, Hanisch, Haslinglehner, Herbst, Huscher, Janowski, Jessernigg, Kaiser, Kalnocky, Keil, Kielmannsegge, Kinsky, Klier, Knoll, Kochanowski, Konwalina, Kübeck, Kuranda, Lamberg, Lasser, Lax, Leitenberger, Lenz, Leydolt, Liebl, Lipp, Ljubisa, Mayerhofer, Mende, Menger, Morpurgo, Müller, Neumann, Oberleithner, Panz, Pascotini, Pauer, Perger, Pickert, Pillerstorff, Pino-Friedenthal, Plener, Rechbauer, Redlhammer, Reuter, Ritter, Rohrmann, Russ, Schaup, Schönbach, Schürer, Seidl, Starhemberg, Steinbrecher, Stockau, Strass, Stremayr, Suttner, Syz, Thurn-Valsassina, Tinti, Tomanek, Tomaszczuk, Vidulich, Vojnovic, Waldert, Weeber, Wegschneider, Wickhoff, Wolfrum, Zaillner.

Przeciw ustawie głosowali deputowani: Agopsowicz, Badeni, Barbo-Waxenstein, Bartoszewski, Bawor owski, Bodnar, Bogdanowicz, Barder, Czaykowski, Czerkawski, Dorfner, Dzwonkowski, Fedrigotti, Firlej, Garbaczyński, Greuter, Grocholski, Hoppen, Horodyski, Irschara, Jasiński, Jaworski, Jugovic, Kaszewko, Kirchmayer, Klaczko, Konopka, Łoś, Oelz, Pfeiffer, Piotrowski, Poklukar, Rapp, Rhomberg, Rudesch, Rylski, Sawczyński, Smolka, Szczepański, Szeptycki, Thun, Torosiewicz, Weigel, Wereszczyński, Włodek, Wodzicki, Wolański, Zawadowski, Zyblikiewicz.

Nie przybyli na posiedzenie deputowani Deiser, Giovanelli, di Pauli, Rydzowski.

— Przyjęcie ustawy o wyborach bezpośrednich z konieczności przez Izbę deputowanych Rady państwa powitało dziennikarstwo z wielkiem zadowoleniem. „Przez zawotowanie tej ustawy — pisze „Neue fr. Presse“ — uzyskało ministerstwo ostrą broń przeciw wszelkim planom scesyjnym i może te az wraz z stronnictwami wiernokonstytucyjnemi z większem bezpieczeństwem przystąpić do większej i trudniejszej pracy, t j. reformy wyborczej. Nie mały tryumf odniosła polityka rządowa przez pozyskanie deputowanych z południowych krajów dla obozu konstytucyjnego.“ „Ministerstwo — pisze „Presse“ — doszło w skutek dzisiejszego zwycięztwa do pierwszej stacyi w drodze do ustalenia konstytucyi a nadto co jest rzeczą daleko ważniejszą, odniosło tryumf moralny. Rząd uzyskał w tak ważnej sprawie, bez poparcia czeskich właścicieli większych posiadłości większość dwóch trzecich części głosów. Nadto większość taką osiągnięto w Izbie kompletnej, w której brakło tylko dwóch chorych Polaków i dwóch Tyrolczyków prawie zawsze nieobecnych.“ „Ministerstwo — pisze „Tagespresse“ — odniosło dzisiaj parlamentarne zwycięztwo. Ustawa przyjętą została większością dwóch trzecich części głosów. Ten wyjątek parlamentarny przewyższa swojem znaczeniem pod jednym względem nawet doniosłość uchwalonej ustawy.“ Podobnie przemawiają „Deutsche Zeitung“, „Fremdenblatt“, „Neues Fremdenblatt“ i „Tagblatt.“

Berlin. „Gdańska Gazeta“ donosi, że napływ kolonistów niemieckich do Królestwa Polskiego wypadkami 1863 prawie całkiem wstrzymany, nabrał od trzech lat znów wielkich rozmiarów. Ten napływ, składający się po największej części z mniejszych lub większych gospodarzy, jest głównie skierowany do gubernii Płockiej, gdzie ziemia dosyć jest tanią. W powiecie Ciechanowskim okolica na Wkrą na kilka mil przedstawia widok kraju niemieckiego, nizin nadelbiańskich lub nadreńskich. W powiecie Mławskim cała przestrzeń pomiędzy Bieżuniem i Raciążem jest na kilka mil kwadratowych przeważnie przez Niemców zamieszkałą.

Londyn. Wrażenie okropnej wiadomości z Indyi wschodnich o zamordowaniu wicekróla tak jest wielkie, iż chwilowo odsunęło na drugi plan samą nawet alabamską sprawę, która zresztą przyznać należy, że po rozprawach nad adresem nieco mniej pałący przybrała charakter, i już o niej trochę spokojniej pisać i mówić zaczęto — choć stanowczość pierwszej determinacyi bynajmniej nie została zachwiana. Przyczynił się do tego stosunkowego ochłodzenia szczególny spokój, jaki okazały gazety amerykańskie w obec powszechnego krzyku oburzenia Anglii, i dosyć gwałtownych wystąpień jej organów; i jeżeli przyjdzie kiedy do zagodzenia tej sprawy, to jużci prasie zaatlantyckiej będzie się za tę teraz chwilę słuszna liczyła zasługa. Zresztą nie pierwszy to już raz dali Amerykanie dowód, że choć bez miary wielomowni i samochwalcy, do ostateczności jednak skorzy nie są, i widząc, że wysoko nastrojony ton przeciwnikom nie imponuje, że owszem okazuje się po drugiej stronie bardzo twarde i mocne postanowienie — obliczają się zaraz z siłami, i za natchnieniem roztropności idą. Na widok wstrzemięźliwości amerykańskich pism pozany i londyńskie, że cokolwiek za gorąco od pierwszego razu rzecz wzięły. Według zdania „Morning Posta“ prasa Anglii zawiniła w tem nawet, że tak impetycznie, jednym rzutem doprowadziła sprawę do ostatecznego punktu, po którym już dyskusya ustać musi. Naciskiem opinii przez dzienniki podbudzonej interes tak wielkiej wagi wytrącony został niejako z rąk rządu, a gwałtowność objawów tej opinii zmusiła też i Amerykanów do obstawania przy tem, z czem wystąpili i co ogłosili. Jeszcze dalej zachodzi „Daily Telegraph“, najgłośniejsza właśnie z gazet w powstawaniu przeciw amerykańskim roszczeniom, oddawszy bowiem pochwały swym koleżankom za Oceanem za ich powściągliwość, napisawszy wiele pochlebnych rzeczy dla Unii, wynurza w końcu nadzieję, że się spór ten po przyjacielsku zakończy. Rozumniej przemawia „Daily News“: gdyż odwołując się do oczywistej i gruntownej sprzeczności w pojmowaniu traktatu, jaka między stronami zachodzi, dowodzi, iż obowiązkiem jest niezbędnym prasy angielskiej, jak najjaśniej określić położenie, w jakiem kraj niespodzianie się znalazł—skoro druga strona, a mianowicie sam rząd Unii, tak wyraźną przez ogłoszenie swego pozwu przybiera postawę. Tygodnik „Saturday Review“ chlubi się i dziś z tego, że pierwszy z należytą odezwał się stanowczością przeciw roszczeniom Amerykanów, i wbrew opinii „Morning Posta“, wyżej przytoczonej, cieszy się owszem z tego, że zgodne zdanie kraju całego wyprzedziło rząd, umocniło tegoż przekonanie i utorowało drogę jego odezwie do rządu Stanów Zjednoczonych. Swoją drogą jednak ponawia „Saturday Review“ potępienie angielskich komisarzy, którzy dwuznaczną redakcyę traktatu przyjęli, a tem samem i rząd, który ją ratyfikował, pomimo tak poważnych ostrzeżeń, jak lorda Russell'a i lotda Cairns'a publicznie wygłoszonych. Co do dziennika „Times“ wreszcie, ten trzyma się wyrażonego już przekonania, że z rozjemstwa międzynarodowego w Genewie nie będzie już nic; obie bowiem strony tak się postawiły, iż ani tu ani tam cofnięcie się jest niepodobnem. Rząd Unii ogłosił swe roszczenia na świat cały; Anglia nigdy na to nie przystanie, aby one być mogły materyą rozpozuania i wyroku dla rozjemców. Dyskusye — mówi ten dziennik — jakie się obecnie po obu stronach Atlantyku wytoczyły, mają tę użyteczność, iż przekonały o wzajemnem niezrozumieniu się, zaszłem w owej chwili, kiedy sądzono, iż ugoda jest zawarta; i że przeto ugoda ta stawszy się nieużyteczną, zaniechaną być musi — z żalem, lecz bez gniewu i goryczy. Tak bowiem jak dziś ta sprawa stanęła, jałowem zupełnie byłoby dalsze argumentowanie co do zgodności z tekstem i z protokołami naszego tłómaczenia traktatu, albo też co do zgodności z ich duchem. Prezydent Grant ze swymi ministrami może nam zawsze odpowiedzieć, że mają prawo tłómaczyć traktat odmiennie, i nie zgodzą się na jego wykonanie, jeżeli ono nie ma być w ich rozumieniu.“

Paryż. Przestrogi dziennika paryskiego „Jour. des Debats“ przed intrygami stronnictwa, o których wczoraj w tem miejscu donosiliśmy, wywołały w organie bonapartystowskim „Ordre“ ostrą replikę. Na te wycieczki dziennika „Ordre“ pisze znów „Journal des Debats“ między innemi co następuje: „Tak jest, od nieszczęsnego dnia bitwy pod Sedanem zrobił bonapartyzm w kraju znaczne postępy; nieudolność rządu i zgromadzenia narodowego, zbrodnie komuny paryskiej i obawa przed strasznem widmem tych czasów przysłużyły się sprawie Bonapartystów i wspomagają ją obecnie jeszcze; pozorna czy też rzeczywista niemoc rządu Thiersa, chwiejność deputowanych ospałość opinii publicznej wzbudają ufność w przyjaciołach Napoleona III.; imperyalizm pozostanie tak długo publicznem niebezpieczeństwem, dopóki rząd, jakiejkolwiek formy, poparty silną większością, nie oświadczy się za jasną polityką i nie będzie się starał przeprowadzić ją. Nie łudźmy się, jakoby drugie cesarstwo posiadało siłę samo w sobie; nasza tylko niemoc dodaje mu siły; nasze błędy sprowadzą jeszcze na nas drugie cesarstwo to będzie już ostatniem poniżeniem Francyi.“

— Dzienniki francuskie donoszą, że Berthemy zostanie zamianowanym posłem przy Stanach Zjednoczonych a Ferreol przy dworze greckim.

— Dnia 18go lutego zgromadziło się u Thiersa kilkunastu jenerałów. Na zebraniu tem rozprawiano nad rozmaitemi kwestyami wojskowemi.

— „L'Opinion Nationale“ podaje następujący komunikat: „Rozeszła się pogłoska, iż odkryto sprzysiężenie, które miało na celu rozpędzić zgromadzenie narodowe w Wersalu. Organizatorami tego śmiałego przedsięwzięcia mają być trzy okrzyczane osobistości drugiego cesarstwa. Podajemy tę nieprawdopodobną pogłoskę z wielkiem niedowierzaniem.“ „Powyższa pogłoska — pisze korespondent „Köln. Ztg.“ — nie ma najmniejszej podstawy, choć z drugiej strony zaprzeczyć się nie da, że Bonapartyści coraz więcej znajdują zwolenników. Jednakżą oni obecnie sobie przedewszystkiem wiele, i tu robią świetne postępy, a dalej byłych zwolenników komuny paryskiej, którzy zgadzają się już na zamach stanu, byle tylko uwolnić się od rządów znienawidzonych Wersalczyków. Nie zbywa także na demonstracyach bonapartystowskich. Dnia 18. lutego zgromadził się tłum przed pałacem ks. Aumale, który przyjmował wiele gości. Naraz dały się słyszeć pod oknami pałacu głosy: „Precz z ks. Aumale, niech żyje cesarz!“ Rząd francuski jest obecnie w wielkich kłopotach; świadczy o tem przyboczny dziennik prezydent republiki francuskiej, który między innemi wspomina: „Propaganda bonapartystowska jest w tych czasach bardzo czynną. Wspominają o coraz bardziej wzrastającej śmiałości przewódców stronnictwa cesarskiego.“

— Interes obecnej chwili koncentruje się około rezolucyi powziętych przez rozmaite stronnictwa nieprzyjaźne rzeczypospolitej w celu pojednania różnych zapatrywań monarchicznych.

Manifest prawicy pozyskawszy 60 podpisów legitymistów umiarkowanych został udzielony delegowanym środka, którzy go przedstawili na zebraniu swego stronnictwa.

Manifest zredagowany w sposób, ażeby pozyskać Orleanistów, ogranicza się na wykazaniu korzyści rządu reprezentacyjnego i zostawia w zawieszeniu kwestyę chorągwi; zdaje się, że został dobrze przyjęty przez tych, dla których przedewszystkiem był przeznaczony. Wszelako każdy z jego członków zastrzegł sobie wol-

ność działania co do podpisania lub odmówienia swego podpisu.

Wiadomo, że deputacya udała się do hr. Chambord do Antwerpii, ażeby mu przedłożyć ten manifest. Redaktorowie nie przypuszczali, ażeby go przyjął reprezentant monarchii legalnej, chcieli tylko zmusić go do decyzji, ażeby w razie odmowy odzyskać swobodę działania, którąby im pozwoliła zapukać do drzwi hr. Paryża albo ks. Aumale. Ale zdaje się, że hr. Chambord przyjął program przez Lucyana Brun mu zaniesiony. Ten pośrednik powrócił z odpowiedzią napełniającą radością wszystkich monarchistów.

Wstąpienie Rouhera do izby w chwili zajęcia się deputowanych tą wiadomością nie zrobiło wielkiego wrażenia. Dawny wicecesarz usiadł na jednej z pierwszych ławek prawicy, niedaleko biskupa ks. Dupanloup, na miejsce opróżnione śmiercią Conti'go.

Organa specyalne hr. Chambord „Union" i „Univers" są przeciwne manifestowi prawicy. Część prawego centrum około 40 — 50 członków nie chciało także podpisać manifestu przez Saint Marc Girardin napisanego, tak, że te dwa manifesty najwyżejby 250 podpisów pozyskały. Tymczasem telegram „Agence Havas" donosi, że 400 deputowanych podpisało manifest prawicy, w takim razie byłoby to zlaniem się wszystkich stronnictw monarchicznych.

Do Paryża przybył Lord-Major londyński i był na obiedzie u prefekta departamentu Sekwany, u którego wieczorem była recepcya. W departamencie Somme ma Clement Duvernois jako kandydat Bonapartystów wystąpić w miejsce Dauphina, który kandydatury nie przyjął. „Rep. francaise" donosi: Rada municypalna Paryża powzięła ważne postanowienie. Odrzuciła większością 10 głosów wnioski administracyi kongreganistom sprzyjające. Na przyszłość więc w nowych szkołach paryskich tylko cywilni nauczać będą. W piątek grano w teatrze Vaudeville „Rabagas"; w czasie przedstawienia ciągle hałasowano i gwizdano, jednakże zdołano odegrać całą sztukę.

— Pogłoski o spiskach Bonapartystów, o zmianie pułków w Wersalu zaniepokoiły dnia 20. b. m. giełdę. Trudno powiedzieć, o ile w tem prawdy, ale to pewno, że w skutek rady wszystkich jenerałów odbytej u Thiersa postanowiono chwycić się środków najenergiczniejszych, ażeby niemiłosiernie przytłumić propagandę, jaką robią w obozach na rzecz cesarstwa. Dzienniki monarchiczne, które wczoraj tryumfowały licząc na zamach monarchiczny, dziś już bardzo spuściły z tonu. „La Presse" zwraca uwagę na to, że program prawicy monarchicznej zastąpił głosowanie powszechne nieokreśloną reprezentacyą narodu, które to wyrażenie do niczego nie obowiązuje, i tylko jest jedną hypokryzycyą więcej.

„La Liberté" w artykule napisanym przez Detroyata domaga się w obec intryg prawicy prostego, lojalnego rozwiązania zgromadzenia narodowego.

Rzym. Do „Köln. Ztg" piszą z Rzymu pod dn. 15. lutego:

„Pełnomocnik bawarski przy stolicy apostolskiej hr. Tauffkirchen, który od czasu wyjazdu hr. Arnima z Rzymu, jest równocześnie także pełnomocnikiem Niemiec, był na kilku konferencyach u kardynała Antonelli'ego i ma być nadzwyczaj zadowolnionym z przebiegu i wyniku swoich rokowań.

„Triester Ztg." donosi, że hr. Tauffkirchen miał otrzymać bardzo energiczne instrukcye od ks. Bismarka i od rządu bawarskiego. Kanclerz państwa niemieckiego polecił pełnomocnikowi niemieckiemu oświadczyć kardynałowi Antonelli'emu i papieżowi, że rząd niemiecki nie ścierpi dłużej klerykalnej agitacyi w prowincyach nadreńskich i że niebawem użyje środków, które będą w stanie zapewnić państwu jego prawa i uwolnić obywateli państwa od narzuconej im agitacyi ultramontańskiej."

Madryt. Czytamy w „Köln. Ztg": „W skutek ostatniego awansu wojskowego wybuchło znów w Hiszpanii przesilenie ministeryalne. Gaminde, minister wojny zamianował wielu wyższych oficerów jenerałami i brygadyerami. Nominacye te nie wypadły po myśli unionistów. Unioniści powodowały swojego zastępcę Topete do energicznej remonstracyi przeciw takiemu postępowaniu ministra wojny; nadto domagali się oni, ustąpienia Gaminda i takiego składu gabinetu, w którym by czterech unionistów mogło otrzymać teki ministeryalne. Kwestya ta miała być przedmiotem burzliwego posiedzenia gabinetu hiszpańskiego. Gaminde nie chciał się podać do dymisyi, lecz nastawał na to, aby cały gabinet to uczynił. Prezydent rady ministrów Sagasta, udał się w tej w tej sprawie do króla, po czem rada ministrów uchwaliła, aby cały gabinet zażądał dymisyi. Król polecił Sagaście utworzenie nowego gabinetu. Według wszelkiego prawdopodobieństwa będą obecnie mieli unioniści więcej swoich zwolenników ministrami niż przedtem; w przeciwnym bowiem razie nie miałoby ostatnie przesilenie ministeryalne w Hiszpanii najmniejszego sensu."

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.)

(Szpiegostwo.) Dnia 15. i 16. bm. stawał przed sądem (przew. c. k. radca sądu kraj. p. Wang, oskarz. zastępca prokuratora państwa p. Jastrzębski, obrońca adw. kraj. dr. Gottlieb) Edward Rückardt rodem z Rakowitz w Czechach, maj. lat 31, żonaty ojc. 2 dzieci rzym. kat. obrz. ukończony słuchacz akademii leśniczej w Mariabrunn, były nadleśniczy w dobrach ks Sanguszki na Wołyniu.

Z aktu oskarzenia sądowi przez podprokuratora p. Jastrzębskiego przedstawionego dowiadujemy się:

W dniu 20. sierpnia r. z. przyaresztował w Premyślu wachmistrz żandarmeryi Maszczakowski nieznajomego podróżnego który już poprzednio zwrócił był na siebie uwagę traktyernika w Jarosławiu Heuryka Lipowskiego ciekawym dopytywaniem się o kierunek o bliższe szczegóły budującej się właśnie podówczas kolei Łupkowskiej tudzież częstem zwiedzaniem miejsc w okolicy Jarosławia pod budowę forteczną przeznaczonych. Znalezione przy nim papiery wykazały, iż się nazywa Edward Rückardt, rodem z Czech, i w ostatnim czasie przebywał jako leśniczy w Sławucie dobrach ks. Sanguszki na Wołyniu. Posiadał oprócz tego przy sobie część mapy Galicyi Kummersberga obejmującą cały obwód przemyski i samborski, notatki tej treści: „Bevölkerung; was man sagt von unserer Politik... welche Personen haben Einfluss — welche haben öftersten Relationen mit unseren Gegenden", tudzież spis nazwisk osób, które towarzyszyły Jego Ces. Wysokości Arcyksięciu Albrechtowi przy zwiedzaniu okolic miasta Przemyśla, zapiski co do kolei Łupkowskiej, szkic mostu nad Sanem i kilka fotografij przedstawiających okolice. Na mapie Kummersberga był kierunek i trasa kolei Łupkowskiej fioletowym atramentem zazuaczony. Według dochodzeń sądowych Edward Rückardt przybył do Lwowa pociągiem brodzkim d. 12. sierpnia r. z. przenocował w hotelu Langa i dnia następnego odjechał do Jarosławia, skąd wieczorem powrócił do Przemyśla, gdzie do 15. przebywał, w nocy na 16. udał się przez Smolnicę do Turki ztamtąd do miejsca kąpielowego Użok nad granicą węgierską, skąd powróciwszy tą samą drogą do Przemyśla w dniu 20. sierpnia roku zeszłego przyaresztowanym został. Drogomistrz Franciszek Tesarz i woźnica Jan Puch zeznali pod przysięgą, iż Rückardt podczas podróży do Użoka, odszkicował całą drogę tamże prowadzącą, pilnie się wywiadywał o nazwy wszystkich gór i rzek pobliskich, tudzież o kierunek tamtejszej drogi krajowej; twierdząc przed Puchem, iż został ze Lwowa do zbadania tej drogi delegowany. Notatki tam spisane, których już przy nim znaleziono, musiał Rückardt wysyłając listy ztamtąd, już poprzednio odesłać na miejsce tylko jemu wiadome. Podczas pobytu w Smolnicy tłumaczył cel swej podróży różnie przed różnemi osobami, jakto zeznali świadkowie: Michał Piętak, Ignacy Zadurowicz i Samogyj.

W więzieniu śledczem wyznał poufnie Rückardt przed współwięźniem Konstantym Orłowskim, iż jest emisaryuszem rosyjskim, że otrzymał polecenie zbadania gór karpackich i prowadzących przez nie przechodów do Węgier i polecił mu nawet wystosowanie listu w jego imieniu do gubernatora wołyńskiego Gressera z prośbą o wsparcie dla żony i dzieci podczas jego nieobeności. Chcąc pozyskać Orłowskiego do usług dla Rosyi wymienił mu Rückardt starozakonnego Izrala Gott w Brodach, który między nim a rządem rosyjskim łatwo pośredniczyć będzie. Wyznania te zasługują po części na wiarygodność z powodów, że rzeczywiście przyjęto list wystosowany, do gubernatora wołyńskiego pod adresą Izraela Gott z prośbą o wsparcie dla rodziny Rückardta i że u J. Gott w Brodach znaleziono paszport Rückardta, co jest dowodem iż tenże z nim istotnie zostawał w znajomości.

W śledztwie wyznał Rückardt; że będąc w Jarosławiu bez żadnego innego interesu zamyślał oglądnąć tamtejsze fortyfikacye, gdy jednak żadnej budowy fortecznej tam nie zastał ograniczył się na zdjęciu planu, sprowadzenia w bok koryta rzeki Sanu. Co do celu dalszych jego podróży po Galicyi zeznał Rückardt, iż opuściwszy służbę w Rossyi zamyślał szukać zajęcia w Galicyi, że udał się do Smolnicy celem odebrania długu od obywatela Eligiusza Sobolewskiego i że będąc w swym zawodzie wyżej wykształconym miał zamiar napisać umiejętną rozprawę o leśnictwie, w którym badał teren i położenie lasów w Karpatach i wpływ nowobudującej się kolei Łupkowskiej na zużytkowania lasów w tych okolicach. Do Użoka miejsca słynnego ze swej malowniczej okolicy, jezdził dla rozrywki. Zeznanie co do celu podróży do Smolnicy okazało się zupełnie kłamliwe, albowiem Sobolewski zaprzeczył stanowczo, jakoby miał Rückardt jakąbądź pretensyę do niego i Rückardt podczas swego pobytu w Smolnicy nie mówił nawet z nim bliżej w tej sprawie. W ogóle z całego postępowania i z wszystkich czynności sądownie stwierdzonych Edwarda Rückardta okazało się dowodnie, iż przy badaniu miejse przez niego zwidzanych Rückardt uwagę swoją zwracał przeważnie na takie przedmioty które zbyt ważne znaczenie miały pod względem strategicznym i wojennym; co też lwowska c. k. jeneralna komenda zakomunikowanem orzeczeniem z d. 3. października r. z. zupełnie potwierdziła. Z uwagi tedy, że Edwardt Rückardt, zamieszkując stale w Rosyi, w kraju tutejszym o urządzenia i przedmioty odnoszące się do siły zbrojnej państwa lub wojskowej jako obrony jedynie w tym celu się dowiadywał, aby o nich udzielić obcemu państwu wiadomości, uznał go sąd w przeprowadzonej na d. 15. i 16. bm. ostatecznej rozprawie, podczas której Rückardt zupełnie czynionych mu zarzutów wypierał się, ze zbiegu poszlaków winnym zbrodni szpiegostwa w myśl §. 67 ust. kar. i skazał go zgodnie z wnioskiem c. k. prokuratoryi państwa na jeden rok ciężkiego więzienia z postem raz co tygodnia. Rückardt zgłosił rekurs.

(Kradzież.) W Horoszawie w powiecie Borszczowskim skradziono 14. bm. wieczorem ze skarbonki brackiej 200 złr. w gotówce i 400 złr. w kwitach na wypożyczone pieniądze.

(Nieszczęsne wypadki.) W Sulkowicach w powiecie Myślenickim powiesił się 17. bm. włościanin Józef Moskal. Przyczyną samobójstwa były cierpienia fizyczne. — Koło Błozwy dolnej w powiecie Rudeńskim zamarzł w polu 16. bm. włościanin Michał Pulij.

— Berliński „Figaro" opowiada następującą, jeżeli nie prawdziwą, to w każdym razie dobrze zmyśloną anegdotę: Jubiler nadworny Friedeberg pomiędzy innemi klejnotami posiadał w swym magazynie nadzwyczajnej piękności naszyjnik, ozdobiony szmaragdami i brylantami, na który już dwie damy, żony radców handlowych miały oko, i ofiarowały zań posiadaczowi bardzo znaczną lubo umiarkowaną stosunkowo cenę 16,000 talarów. Pan Friedeberg wbił sobie jednak w głowę, że wspaniały ten klejnot powinna nosić żona następcy tronu i proponował mu jego nabycie za 14,000 talarów, a więc o 2000 talarów mniej niż mu dawano. Następcy tronu bardzo podobał się naszyjnik, ale odmówił kupna z powodu wysokiej jego ceny; radził jednak jubilerowi, aby się udał do cesarza i spróbował czy nie kupi cesarz tego klejnotu na podarunek dla synowej. Friedeberg poszedł za tą radą; cesarzowi również się klejnot podobał, ale gdy usłyszał że kosztuje 14,000 tal., odrzucił go czemprędzej. „Niemogę, kochany panie Friedeberg, rzekł sędziwy monarcha potrząsając głową — nie jestem tak bogaty; panowanie też nie czyni nam tyle dochodu co Burbonom." Jubiler uśmiechając się przytoczył swój ostatni argument: aby cesarz kupił ten naszyjnik na podarunek dla żony następcy tronn. „Nie, nie mogę — była odpowiedź — 14,000 talarów byłoby zawiele, podarunek powinien conajwięcej kosztować 3000 talarów. Ale powiem panu coś, idź do bogatych żydówek, one mają dużo pieniędzy, sprzedasz im z pewnością swój klejnot." Jubiler odpowiedział cesarzowi, że mu „tam" już 2000 talarów więcej za naszyjnik dawano. „A widzisz pan — rzekł cesarz tonem przyjacielskim — co ci mówiłem?" i odprawiono pana Friedeberga, dziękując bardzo za jego uprzejmość.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Dynów zr.	Dynów c.	Brzozów zr.	Brzozów c.	Narol zr.	Narol c.	Lubaczów zr.	Lubaczów c.	Sądowa Wisznia zr.	Sądowa Wisznia c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	—	5	49	5	—	5	—	5	25
„ żyta	4	—	4	60	3	40	3	50	3	69
„ jęczmienia	3	50	3	69	3	—	2	90	—	—
„ owsa	2	—	2	16	1	50	1	70	1	60
„ grochu	—	—	5	92	4	—	4	20	4	25
„ hreczki	—	—	3	—	3	20	—	—	3	50
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	2	—	2	16	2	20	1	60	1	80
Cetnar siana	1	70	1	50	1	10	—	—	1	25
Sąg drzewa twardego	7	—	9	—	5	80	6	50	9	—
„ „ miękkiego	5	—	6	—	4	80	4	80	6	50
Funt mięsa wołowego	—	20	—	18	—	13	—	14	—	16
Miara wina	—	—	—	60	—	—	—	80	—	80
„ piwa	—	—	—	16	—	—	—	16	—	20
Robotnik z wiktem	—	20	—	—	—	—	—	20	—	50
„ bez wiktu		60	—	—	—	—		40	—	50

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Wiedeń, 23. lutego. W wydziale finansowym minister skarbu wyłuszczył położenie finansów austryackich i wykazał, że budżet na r. 1871 zamknięty był bez niedoboru z zapasem kasowym 40 milionów złr. Niedobór na r. 1872 naznaczył minister na 9 milionów, przyczem na styczniowe wypłaty 1873 r. już będzie 23 milionów przygotowanych. Wydział finansowy przyjął budżet na r. 1872, według którego niedobór naznaczony jest na 62⅓ milionów, a na pokrycie go proponuje reszty kasowe i aktywa centralne, ewentualnie zaś wypuszczenie 10 milionów renty.

Wydział konstytucyjny odrzucił wniosek Tomaszczuka z Bukowiny, aby nad rezolucyą galicyjską przejść do porządku dziennego, i to wszystkiemi głosami prócz dwóch, po bardzo stanowczem oświadczeniu ministra spraw wewnętrznych przeciw przejściu do porządku dziennego, gdyż mowa tronowa zgodziła gotowość zgodzenia sporu galicyjskiego i rząd ma wielki w tem interes dążyć do zadowolenia poszczególnych części monarchii przez spełnienie życzeń dających się pogodzić z interesem monarchii.

Wiedeń, 23. lutego. Na posiedzeniu dzisiejszem Rady państwa przedłożono projekt rządowy tyczący się ustanowienia podwyższonego stanu pokojowego jazdy. Prezes oświadcza, iż gdy deputowani nieobecni z Czech, Morawy, Styryi i Krainy pomimo wezwania nie stawili się w Izbie, przeto w duchu regulaminu uważani będą odtąd jakoby wystąpili z Izby. Dumba i wspólnicy interpelują rząd, jak ze względu na przedstawienie finansowe węgierskiego ministra skarbu co do długu bankowego 80 milionów złr. zamierza rząd bronić praw i interesu krajów cislitawskich w tej sprawie wobec Węgier. Inna interpelacya tyczy się wybudowania kolei żelaznej z Reichenberga ku granicy kraju.

Wersal, 22. lutego. Verdagner, Herpin i Lagrange, skazani na śmierć za zamordowanie jenerałów

Lecomte i Thomas, zostali dziś straceni. — Minister wojny zachorował; prawdopodobnie ustąpi.

Bruksela, 23. lutego. „Indep. belge“ donosi: Wczoraj hr. Chambord przyjmował w Antwerpii wszystkich deputowanych prawej strony. Z obecnymi równocześnie w wielkiej łiczbie legitymistami pito u hr. Chamborpa za zdrowie króla i restauracyę Papieża.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23 lutego 1872.

Hotel Żorża Pp.: Br. Brunicki S., z Zaleszczyk. — Tyszkowski J., z Tarnopola. — Zakrzewski A., z Wiktorowa.

Hotel europejski: Pp. Grablewski J, z Potoka. — Gostynski A., z Podszumlaniec. — Trzciński Ign., z Leśniowa.

Hotel angielski: Pp. Dr. Waygart W., z Przemyśla. — Bartmański F., z Tadan. — Grekul A., z Bukowiny. — Pietruski K., z Rudy. — Rotaryusz Z., z Wołynia. — Szczerbiński J., z Felikrówki.

Hotel Kuhna: P. Papara H, z Zubowmosta.

Hotel warszawski: Pp. Duczyński J., z Gołogór.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23 lutego 1872.

Pp. Hr. Rozwadowski W., gen. koniuszy, do Przemyśla. — Möser F., c. k. podpułk., do Drohowyża. — Morawiecki M., c. k. notar., do Złoczowa. — Bronierski L., do Faszczówki. — Chajęcki T. do Żurawna. — Cywiński M., do Telatycz. — Horodyński L., do Żabińca. — Kozłowski A., do Uhrymowic. — Korzeliński S, do Bereznicy. — Lityński E., do Litwinowa. — Łodyński S., do Nahorca. — Szumanczewski L., do Czulic. — Tuszyński K., do Skoryk. — Wasilewski W., do Polanki. — Wasilewski T., do Sienkowa. — Wysocki K., do Oczacz. — Zacharyasiewicz M., do Antonówki.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g. 8 „ 7	wieczór.
„ „ „	o „ 3 „ 30	rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „ 8 „ 32	rano.
„ „ „	o „ 12 „ 20	w nocy
„ „ do Brod. i Złoc.	o „ 8 „ 52	rano.
„ „ „	o „ 11 „ 50	wieczó
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g. 7 m 37	rano
„ „ „	o „ 11 „ —	wiecz
„ z Czerniowiec „	o „ 7 „ —	wieczór.
„ „ „	o „ 2 „ 30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „ 7 „ 24	wieczór.
„ „ „	o „ 2 „ 50	w nocy

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g. 9 m. 11	rano.
„ „ „ „	o „ 12 „ 12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „ 6 „ 53	wieczór.
„ „ „ „	o „ 2 „ 19	w nocy.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.) **„500.000 Teufel“** Wielka krotochwila ze śpiewami i tańcami w 3 aktach a 7 obrazach przez Jakóbsohna i Thalburga. Muzyka Michaelisa.

Jutro (przedstaw. polskie). Pierwszy raz: **„Pan Prezydent miasta Krakowa w kłopotach“** Obrazek sceniczny w 2 aktach z ewolucyami wojskowemi i chórami, napisany przez J. Narzymskiego. — Rozpocznie: 1szy akt opery **„Halka“** Słowa Wł. Wolskiego.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lutym 1872

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
20	745·41	745·05	745·77	745·14	11·4	—3 6	10·9	8·63	1 3	2·1	1·7	1·70	71	62	87	73·3	1	0	1	0·7	S 2	SO 1	SO 4	4	3	3	3·3	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
	Złote austryackie			
D. 23. lutego. Południowy.				
Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	— —	— —	261 25	261 50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	163 50	164 50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	— —	— —	63 50	165 50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	64 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	83 —	83 50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	75 —	75 50
Banku hip. gal.	— —	— —	88 50	89 —
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	91 50	92 25
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	75 25	75 75
„ W. Ks. Krak.	— —	— —	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	— —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	— —	5 35	5 42
„ cesarski	— —	— —	5 36	5 43
Napoleondor	— —	— —	8 98	9 8
Pół imperyał rosyjski	— —	— —	9 6	9 20
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 75	1 81
„ papierowy „	— —	— —	1 56½	1 57½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 68	1 70
Srebro	— —	— —	111 75	113 75

oprócz kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. lutego 1872

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznią do lipca po 5%	70.80	70.90
od kwietnia do października po 5%	70.80	70 90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	314.—	315.
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	311.—	312.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	94.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	1 3.—	103.25
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	124.—	124.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	147.75	148.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24 —
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	98.—	99.—
Bukowiny	75.—	76. -
Galicyi	75.—	75.75
Niższej Austryi	95.—	95.50
Siedmiogrodu	76.—	77.—
Węgier	80.40	81.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	368.75	369.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	350.50	351.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1010.—	1020.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	849.—	850.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k	635.—	637.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	248.25	248.75
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2280	2285
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	262.—	262.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	163.50	164.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	400.—	401.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	208.50	208 80
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	176 50	177.50

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.50	105.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.80	89.20
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.75	92.-
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	89 60	89.75
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88 25	88.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89 60	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.25	105 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	102.45	102 70
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	189.25	189.75
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38. -
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99.75
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32.50
Palffego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29 —	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25 —	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	58 —	59. -
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24 —	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	94.50	94 60
Augsburg za 100 zł. w p. n.	95.25	95 35
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	95 40	95.50
Hamburg za 100 M. B.	84.20	84 30
Londyn za 10 ft. szt.	113.45	113.60
Paryż za 100 fr.	44.30	44 40

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.41	5.43
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.03½	9.04
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.90	112.10

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. lutego.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	90
„ „ w srebrze	70	80
Losy z 1860 roku	103	—
Akcye banku wiedeńskiego	844	—
„ „ kredytowego	349	75
Londyn 10 funtów szterlingów	112	90
Srebro	111	25
Napoleondor	8	97½
Dukat	5	36

DZIENNIK URZĘDOWY.

(440) **Edikt**

Nr. 868. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Stanislau wird bekannt gemacht, daß die Firma M. Seinfeld et Comp. für das Propinationsgeschäft aus dem Handelsregister für Gesellschaftsfirmen gelöscht wurde.

Stanislau, am 24. Jänner 1872.

Erkenntniß.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der in Nr. 1 der beiden rücksichtlich ihres Inhaltes vollkommen identischen Zeitschriften „Nemesis“ (herausgegeben von F. Josef Dittrich in Schandau 1872, Nr. 1 Dresden, Druck von E. Richard Gärtner, große Brüdergasse 11) und „Der Blitz“ (herausgegeben von C. Müller in Dresden 1872 Nr 1 Dresden, Druck von E. Richard Gärtner, große Brüdergasse 11), erschienenen Artikel unter der Ueberschrift:

I. „Betrachtuugen“,

II. „Der Liguorianer“,

III. „Classische und moderne Prügel“,

und zwar der erste und der dritte das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe und der zweite das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 65 a respect. 302 St. G. begründe, daher nach Art V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. B. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschriften ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 15. Februar 1872.

De k. k. Präsident: Boschan mp. — Der k. k. Rathssecretär: Thallinger mp.

Das k. k. Landesgericht zu Linz als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft am 8ten d. Mts. NE. 923 zu Recht erkannt: daß der Inhalt des bei Philipp Kraußlich in Urfahr gedruckten Flugblattes „Litanei zum Schutze gegen die Verleumdung des Pater Gabriel“, das Vergehen gegen die öffentliche Sittlichkeit nach § 516 St. G., begründe, und hat nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868 das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen.

Das k. k. Landesgericht zu Linz als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft am 5ten d. Mts. sub Nr. 833, zu Recht erkannt, daß der Inhalt der im „Linzer Volksblatte“ vom 28ten v. Mts. Nr. 22, erschienenen Artikel, und zwar: a. des Leitartikels unter der Aufschrift „Beugen oder Brechen“ den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und Ordnung nach § 65 b St. G. und b des Artikels unter der Rubrik „Weltschau“ und unter der Aufschrift „Oesterreich“ den Thatbestand des Vergehens gegen die offentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G und Art. III des Gesetzes vom 17. December 1862 begründet, und nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen (445)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Beschlusse vom 13. Februar 1872 Z. 2041 Stf., das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 33 der Druckschrift „Stimmen aus Mähren“ vom 11. Februar 1872 wegen des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65a St. G. bildenden Artikels „Der socialistische Spuck“ ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschluße vom 8. Februar 1872 Z. 3529, zu Recht erkannt

Durch den in der Nr. 3 der in Prag erscheinenden periodischen Druckschrift „Delnicke nowiny“ vom 3. Februar 1872 enthaltenen, mit „Popelka“ überschriebenen Leitartikel wurde das im §. 65 a St. G. bezeichnete Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe begangen; es wird deßhalb nach § 8 des Gesetzes vom 17. December 1862, Nro. 7 R. G. Bl. die verfügte Beschlagnahme der Nr. 3 der Druckschrift „Delnicke noviny“ vom 3. Februar 1872 bestätigt und die Weiterverbreitung dieser Nr. 3 gemäß § 36 des Gesetzes vom 17ten December 1862 Nr. 6 R. G. B. verboten.

(442 2—3) **Kundmachung.**

N. 4027. Vom k. k. Bezirksgerichte in Olesko wird hiemit kundgemacht, daß über Einschreiten der Frau Czarne Kräuterblüth wegen Aufhebung des gemeinschaftlichen Eigenthums in Sassów sub CNr. 189 liegenden Realität, bestehend aus einem Einkehrhause zur öffentlichen Veräußerung dieser Realität drei Termine, und zwar: der erste auf den 4. März, der zweite auf den 20 März und der dritte auf den 4. April 1872, jedesmal um die 10te Vormittagsstunde hiergerichts mit dem bestimmt werden, daß die frägliche Realität beim ersten und zweiten Termine über oder um den Schätzungswerth und beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden würde.

Der Ausrufspreis beträgt 1200 Gulden und das Vadium 120 Gulden öst. W.

Der Schatzungsact der zu veräußernden Realität, so wie die Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur während den Amtsstunden eingesehen.

Olesko, am 30. Jänner 1872.

(447 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3399. Od 1. marca b. r. zaprowadza się między Mielcem i Dembicą poczta karyolkowa, a dotychczasowa jazda posłańcza Dzików-Dembica ogranicza się na przestrzeń Dzików-Mielec.

Porządek poczty jezdnej między Dzikowem a Baranowem nie zmienia się, zatrzymuje się też porządek dotychczasowej poczty jezdnej przy poczcie karyolkowej między Mielcem i Dembicą.

Co się z tą uwagą do ogólnej wiadomości podaje, że waga pojedyńczych posyłek przy jeździe karyolkowej na 25 funtów oznacza się.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 13. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 3399. Vom 1. März l. J. wird zwischen Mielec und Dembica eine Cariolpost in Gang gesetzt, dagegen die bisherige Bothenfahrt Dzikow-Dembica auf die Strecke Dzikow-Mielec eingeschränkt.

Die Fahrordnung der Botenfahrten zwischen Dzikow Baranów bleibt unverändert, ebenso haben die Cariolposten zwischen Mielec und Dembica nach der nämlichen Cursordnung wie gegenwärtig die Bothenfahrten zu verkehren.

Was mit der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß das Einzelngewicht der mit den Cariolfahrten zu befördernden Sendungen mit 25 Pfund festgesetzt.

Von der k. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 13. Februar 1872.

(453 2—3) **Edykt.**

Nr. 826 sąd. C. k. sąd powiatowy w Borszczowie oznajmia, że wskutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 17. stycznia 1872 L. 441 celem ściągnięcia wywalczonej przez Teofila Stasickiego sumy wekslowej 170 złr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia 2. maja 1863, kosztów sądowych 19 złr. 9 ct w. a. i kosztów egzekucyjnych 4 złr. 23 ct. w a., 6 złr. 38 ct. w. a., 4 złr. 18 ct. w. a. i 8 złr. 26 ct. w. a. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 143 w Skale położonej Chany Wiezenthal własnej ciało tabularne niestanowiącej w c. k. sądzie tutejszym w trzech terminach to jest 15. marca, 5. kwietnia i 23. kwietnia 1872 każdą razą o godzinie 10 przed południem się odbędzie:

Cena wywołania wynosi 404 złr. 50 ct. w. a. a zakład do komisyi złożyć się mający 81 złr. w. a.

Protokół opisania i oszacowania tej realności i warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Borszczów, dnia 15. lutego 1872.

(454 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 6546 cyw. C. k. sąd powiatowy w Dolinie podaje do publicznej wiadomości, że w celu wydobycia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 150 złr. w. a. z pn egzekucyjna publiczna sprzedarz gospodarstwa włościańskiego w Kniażołuce pod l. 99/61 położonego do Filipa Kozaka należącego a ciała tabularnego niestanowiącego w trzech terminach na dniu 14. marca, 11. kwietnia i 16. maja 1872 o godz. 10 z rana w kancelaryi sądowej pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Za cenę wywołania stanowi sumę 400 złr. w. a. jako wartość i podstawę do wymiaru wysokości pożyczki przyjętą.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą jako zakład 10% sumy wywołania tj. kwotę 40 złr. w gotowych pieniądzach lub w papierach wartościowych według kursu w ostatnej gazecie lwowskiej ogłoszonego.'

Resztę warunków licytacyi i akt zastawnego opisania tej realności w registraturze sądowej lub w komisyi licytacyjnej przejrzeć można.

Dolina, dnia 27. stycznia 1872.

(456 2—3) **Edykt.**

Nr. 65795. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni Włodzimierzowi Zagórskiemu, że Emilia z Zagórskich Nowacka przeciw temuż Katarzynie Schorner i spadkobiercom śp. Antoniego Zagórskiego i śp. Ludwiki z Witkowskich Kowalskiej i Xawery z Sierakowskich Witkowskiej pod dniem 23. grudnia 1870 L. 65900 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, wskutek czego t. s. uchwałą z dnia 31. grudnia 1870 L. 65900 do ustnej rozprawy termin ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Włodzimierza Zagórskiego wiadome nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania i na tegoż koszta i szkodę, tutejszego adw. Dr. Gregorowicza z zastępstwem adw. Dr. Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić i potem stósownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9 grudnia 1871.

(458 2—3) **Konkurs.**

L 22 V. P. W obrębie c. k. galicyjskiej dyrekcyi poczt są do obsadzenia dwie posady oficyałów z roczną płacą 700 zł. i obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 600 zł.

Ubiegający się mają swoje podania wnieść w przepisanej drodze w przeciągu czterech tygodni do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Od c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 19. lutego 1872.

Concurs.

Nr 22-V. P. Im Bereiche der galizischen Postdirection sind zwei Postoffizialsstellen mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. und der Verpflichtung zur Leistung der Caution von 600 fl. zu besetzen.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Wege binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 19. Februar 1872.

(459 2—3) **Konkurs.**

Nr. 484. W Zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie opróżnioną została posada naddozorcy więziennego drugiej klasy z płacą roczną 350 fl mieszkaniem w koszarach domu karnego dla nieżonatego, lub dodatkiem na pomieszkanie rocznych 40 fl. dla żonatego, dzienną $1\frac{1}{2}$ funtową porcyą chleba i mundurem przepisanym.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać przedewszystkiem, że jako wysłużeni podoficerowie są w myśl najwyższego rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 prenotowani do służby przy urzędach cywilnych, dalej iż posiadają biegłość w pisaniu i rachunkowości, że są fizycznie zupełnie zdrowi i moralnie nieposzlakowani.

Podania własnoręcznie pisane mają być najdalej do 20. marca 1872 wniesione do c. k. Dyrekcyi domu karnego.

Lwów, dnia 21. lutego 1872.

(461 2—3) **Edykt.**

Nr. 3266. C. k sąd krajowy w Krakowie wskutek decyzyi c. k. najwyższego sądu sprawiedliwości z dnia 16. stycznia 1872 L. 366 na zasadzie §. 63 ordynacyi konkursowej, otwiera konkurs na majątek p. Kazimierza hr. Kuczkowskiego z miejsca pobytu niewiadomego a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdywał, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje. — Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k. sekret. rady p. Damasiewicza a temczasowym zarządcą masy p. adw. Dr. Korczyńskiego z substytucyą p. adw. Dr. Wilkosza.

Wierzyciele wzywają się niniejszem, aby na terminie dnia 6. marca 1872 przed komisarza konkursowego wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały oświadczyli się co do potwierdzenia temczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 20. maja 1872 w c. k. sądzie krajowym, podług przepisów ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 14. czerwca 1872 o godzinie 10 z rana oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co oznaczenia pierwszeństwa ich pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo, na miejsce temczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym, na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszczone będą w urzędowej „gazecie lwowskiej.“

Kraków, dnia 20. lutego 1872.

(462 2—3) **Edykt.**

Nr. 740. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie wskutek prośby Grzegorza Jakubowicza na dniu 16. stycznia 1872 do L. 740 wniesionej zarządzając postępowanie amortyzacyjne względem zatraconego wexlu z daty Wiznica dnia 29. marca 1856 przez Grzegorza Jakubowicza wystawionego, na sumę 1870 złr. m. k. opiewającego przez Michała Hankiewicza, Antoniego Minasiewicza i Zarugi Donigiewicza solidarnie do zapłaty w Kutach po ośmiu miesięcach od daty wystawienia zaakceptowanego, wzywa się niniejszem posiadacza tegoż wexlu. by tenże takowy do 45 dni tutejszemu sądowi przedłożył, inaczej bowiem ten wexel za powtórną prośbę Grzegorza Jakubowicza ze umorzony uznanym będzie.

Stanisławów, dnia 17. stycznia 1872.

(463 2—3) **Edykt.**

Nr. 6207 C. k. miejsko delegowany sąd powiatowy w Rzeszowie ogłasza, że dozwolona uchwałą c. k sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 1. czerwca 1871 L. 3262 publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. 28/120 w Niechobrzu położonej do Ignacego Stachowicza należącej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie należytości kasy oszczędności miasta Rzeszowa w resztującej kwocie 47 złr. 87 kr. w. a. z pn. pod następującemi odbędzie się warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w kwocie 430 złr. w. a.

2. Sprzedarz odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie w dniu 4. marca, 3. kwietnia i 1. maja 1872 zawsze o godzinie 9 przedpołudniem a chęć kupna mający winni są złożyć wadyum w kwocie 43 złr. w. a.

3. Warunki licytacyjne i protokóła zastawowego opisania i oszacowania sprzedać się mającej realności w tutejszo sądowej registraturze, zaś podatki w c. k. urzędzie podatkowym przejrzeć można.

Z c. k. miejsko deleg. sądu powiatowego.

Rzeszów, dnia 30. października 1871

(464 2—3) **Edykt.**

Nr. 2276. C. k. sąd powiatowy w Jaśle zawiadamia co do życia i miejsca pobytu nieznajomą Maryę Wein i Wandę Orlińską, tudzież ich niewiadomych spadkobierców, iż celem doręczenia im rezolucyi z dnia 15. października 1868 L. 2429 dozwalającej zaintabulowania Jana Weina za właściciela $3/6$ części realności pod Nr. k. 91 w Jaśle położonej ustanowiono dla nich kuratorem Dr. Bieńczewskiego adw. w Jaśle i temuż rzeczoną rezolucyę doręczono.

Jasło, dnia 8. lutego 1872.

(465 2—3) **Edykt.**

Nr. 3810 cyw. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach niniejszem ogłasza. że na dniu 11. sierpnia 1870 zmarł na Siołku koło Podhajec Majer Kleinrok bez pozostawienia ostatnej woli rozporządzenia.

Ponieważ teraźniejsze miejsce pobytu prawnych spadkobierców a to: Jenty i Heni Singerów sądownie wiadomem nie jest, przeto wzywa się ich, by w przeciągu jednego roku od poniższego dnia licząc, do tutejszego sądu zgłosili się i swoje oświadczenie do spadku wnieśli. inaczej rozpoznanie spadkowe z spadkobiercami którzy się do spadku oświadczyli, i z ich kuratorem adw. Dr. Leon Madejski w Brzeżanach przeprowadzoną będzie

C. k. sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 10. października 1871.

(466 1—3) **Edykt.**

Nr. 5540. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że przeciw p. Feliksowi hr. Dzieduszyckiemu na prośbę Schulema Hecht z dnia 30 stycznia 1872 L. 5540 uchwałą sądu tego z dnia 31. stycznia 1872 L. 5540 nakaz zapłaty sumy 475 złr. w. a. z pn. został wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi w osobie p. adw. Dr. Edwarda Hoffmana doręczonym.

Lwów, dnia 31. stycznia 1872.

(467 1—3) **Edykt.**

Nr. 8052. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem pozwanego p. Mieczysława hr. Dzieduszyckiego, z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wskutek wniesionej prośby Izaaka Ettingera z dnia 11. lutego 1872 L. 8052 uchwałą sądu tego z dnia 12. lutego 1872 L. 8052 nakaz zapłaty sumy wekslowej 5500złr. w. a. z pn. wydanym i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adw. Dr. Roińskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 12. lutego 1872.

(468 1—3) **Edykt.**

Nr. 8554 C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem pozwanego p. Mieczysława hr. Dzieduszyckiego z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wskutek wniesionej prośby Mayera Kauf z dnia 11. lutego 1872 L 8054 uchwałą sądu tego z dnia 12. lutego 1872 L. 8054 nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 złr. w. a. z pn. wydanym, i równocześnie ustanowionemu mu kuratorowi p. adw. Dr. Roińskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 12. lutego 1872.

(469 1—3) **Edykt.**

Nr. 8055. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem pozwanego p. Mieczysława hr. Dzieduszyckiego, z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wskutek wniesionej prośby Majera Kauf z dnia 11. lutego 1872 L. 8055 uchwałą sądu tego z dnia 12. lutego 1872 L. 8055 nakaz zapłaty sumy wekslowej 4000 złr. w. a. z pn. wydanym, i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adw. Dr. Roińskiemu doręczonym został.

Z c. k sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 12. lutego 1872.

(470 1—3) **Edykt.**

Nr. 8056. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem pozwanego p. Mieczysława hr. Dzieduszyckiego, z miejsca pobytu nie-

wiadomego, że przeciw niemu wskutek wniesionej prośby Majera Kauf z dnia 11. lutego 1872 L. 8056 uchwałą sądu tego z dnia 12. lutego 1872 L. 8056 nakaz zapłaty sumy wekslowej 2000 złr. w a. zpn. wydanym, i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adw. Dr. Roińskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 12. lutego 1872.

(471 1—3) **Edykt.**

Nr. 8057 C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszem edyktem pozwanego p. Mieczysława hr. Dzieduszyckiego, z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wskutek wniesionej prośby Róży Einfeld z dnia 11. lutego 1872 L. 8057 uchwałą sądu tego z dnia 12. lutego 1872 L. 8057 nakaz zapłaty sumy wekslowej 2000 złr. w. a z pn. wydanym, i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adw. Dr Roińskiemu doręczonym został.

Z c. k sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 12, lutego 1872.

472 1—3) **Edykt.**

Nr. 2058. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem pozwanego p. Mieczysława hr Dzieduszyckiego. z miejsca pobytu niewiadomego. że przeciw niemu wskutek wniesionej prośby Róży Einfeld z dnia 11. lutego 1872 L. 8058 uchwałą sądu tego z dnia 12. lutego 1872 L. 8058 nakaz zapłaty sumy wekslowej 2000 złr. w. a. z pn. wydanym, i rownocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adw. Dr. Roińskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 12. lutego 1872.

(473 1—3) **Edykt.**

Nr. 8059 C. k. sąd krajowy jako hadlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem pozwanego p. Mieczysława hr. Dzieduszyckiego, z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wskutek wniesionej prośby Hermana Maschlera z dnia 11. lutego 1872 L. 8059 uchwałą sądu tego z dnia 12. lutego 1872 L. 8059 nakaz zapłaty sumy wekslowej 1670 złr. w. a. z pn. wydanym, i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adw Dr. Roińskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 12. lutego 1872.

(474 1—3) **Edykt.**

Nr. 8060. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem pozwanego p. Mieczysława hr. Dzieduszyckiego, z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wskutek wniesionej prośby Hermana Maschlera z dnia 11 lutego 1872 L 8060 uchwałą sądu tego z dnia 12. lutego 1872 L. 8060 nakaz zapłaty sumy wekslowej 1550 złr. w. a. z pn. wydanym, i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adw. Dr. Roińskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwćw, dnia 12. lutego 1872.

(476 1—3) **Licytacya.**

Nr 108. Gmina król. miasta Mikołajowa sprzedaje w lesie miejskim drzewostan w przestrzeni około 42 morgowej ryczałtem.

Cena wywołania 5662 złr. i 5% na kulturę lasową.

Wadyum wynosi 15% od ofiarowanej kwoty.

Licytacya publiczna odbędzie się ustnie i pisemnemi ofertami w kancelaryi magistratualnej dnia 5. marca b. r o 4 godzinie po południu.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w tutejszym urzędzie.

Mikołajów, dnia 19. lutego 1872.

(477 1—3) **Edykt.**

Nr. 397 cyw C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu oznajmia niniejszym edyktem, że wsprawie Emilii i Wiktora Filipka przeciw wierzycielom z imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznajomym względem extabulowania z niepodzielnej połowy 41/48 części realności pod Nr. 314 w Nowym Sączu położonej i należącego do niej gruntu emfileutycznego obowiązku Dom. III pag 19. n. 1 on intabulowanego poręczenia przez Antoniego Ferdynanda bm. Zlabingera całym swym majątkiem za Karolinę Grosset, której płótno do farbowania oddane zasekwestrowane zostało, o ileby ci którzy tejże Karolinie Grosset płótno do farbowania dali, w ciągu 6 tygodni zaspokojenia nie otrzymali — dla pozwanych kuratorem p adw. Dr. Berson z substytucyą p adw. Dr. Zielińskiego mianowany został, i że pozew de praes. 23. stycznia 1872 L 397 wniesiony, do ustnego postępowania z terminem na dzień 15. maja 1872 o 9 godz. z rana zdekretowany został.

Wzywa się zatem pozwanych, aby u mianowanego kuratora się zgłosili lub sobie innego obrońcę obrali, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sami sobie przypisać będą musieli

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 30 stycznia 1872.

(478 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 531 cyw. C. k. sąd obwodowy nowo-sądecki czyni wiadomo, że firma handlu korzennego i towarów mieszanych w Gorlicach do Feiwla Schinagla należącego F. Schinagel i podpis tej firmy do rejestru handlowego firm pojedynczych na dniu 13. lutego 1872 wpisane zostały

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 16. lutego 1872.

Doniesienia prywatne.

(412 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2470 cyw. C. k. sąd powiatowy w Skawinie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Michał Burdel z Tyńca przeciw Janowi Szewczyk z Tyńca o oddanie posiadłości w Tyńcu pod n. c. 103 pozew pod dniem 29 maja 1870 do l. 1171 wniósł, na który pozew termin dnia 6 marca 1872 r o godzinie 10tej z rana w tutejszym sądzie wyznaczono. Ponieważ miejsce pobytu poznanego Jana Szewczyk nie jest wiadomem, przeto ustanawia się dla niego na żądanie powoda kuratora w osobie przełożonego gminy Tyniec Jędrzeja Jachymek.

Wzywa się więc nieobecnego Jana Szewczyka, ażeby na powyższym terminie albo osobiście stanął lub potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przepisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy
Skawina dnia 13 października 1871.

(417 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2470. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Maryanna z Błońskich Schumpeter wniesła dnia 15 stycznia 1872 do l 2470 przeciw Aleksandrowi Błońskiemu Józefie z Błońskich Studeniowej i Józefowi Zukowskiemu, jako spadkobiercom Karoliny Mogielnickiej pozew o uznanie sumy 11011 złp. $6^2/_5$ gr. czyli 2752 złr. 17 kr. m. k. tabelą płatniczą c. k. sądu szlacheckiego Stanisławowskiego dto 31 grudnia 1841 l. 8428 na miejscu VI. lit. a na cenie kupna dóbr Starego Czortkowa w drodze sądowej egzekucyi sprzedanych na rzecz Michała i Karoliny Mogilnickich kolokowanej w powyższej ilości jako płynnej i z ceny kupna dóbr Starego Czortkowa wypłacalnej i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 2 kwietnia 1872 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu współpozwanego Józefa Zukowskiego jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania go i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata Dr. Lewickiego, z zastępstwem przez adw. Dr. Moszyńskiego, kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta i dowody ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stósownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd krajowy
Lwów dnia 20 stycznia 1872

(443 3—3) **E d y k t.**

Nr. 120. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie c. k. Prokuratoryi w zastępstwie wysokiego skarbu przeciw Janowi Cmakowi o zapłacenie zaległego czynszu dzierżawnego w kwocie 11 złr. 95 ct. w. a. celem ściągnienia tej wierzytelności z przynależytościami dozwolono przymusową sprzedaż realności dłużnika własnej a w Chobociu pod l. 5. położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Termina do tej przymusowej sprzedaży wyznacza się na dzień 12. marca, 11. kwietnia i 6. maja 1872 każdą razą o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 440 złr. a wadyum przez licytantów złożyć się mające 44 złr. wal. austr.

Reszta warunków licytacyi mogą być w tutejszosądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.
Niepołomice, dnia 4. lutego 1872.

(452 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 219. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się niniejszem wiadomo, że celem ściągnienia wywalczonej przez Majera Kornblücha sumy wexlowej 100 złr. w. a. publiczna sprzedaż realności pod l. k 208 w Wołoskiej wsi położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a do spadku śp. Piotra Glińskiego należącej w dniach 22. marca, 22. kwietnia i 22. maja 1872 o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym się odbędzie z tem dodatkiem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie i za mniejszą cenę sprzedaną zostanie. Cenę wywołania stanowi kwota 130 złr. a zakład złożyć się mający 13 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi można każdego czasu w sądzie tutejszym przeglądnąć

Z c. k. sądu powiatowego.
Bolechów, dnia 30. stycznia 1872.

(455 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 299. Celem obsadzenia opróżnionej przy c. k. sądzie powiatowym w Bełzie posady woźnego z roczną płacą 300 ewentualnie 250 złr. w. a. i ubiorem urzędowym, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem czterotygodniowym.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania swe do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie, przyczem się uwagę kandydatów wojskowych na tę okoliczność zwraca, że tylko ci mogą być uwzględnieni. którzy na podstawie rozporządzenia ces. z dnia 13. grudnia 1853 L. 266 uzyskali już prenotacyę do umieszczenie ich w obrębie lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. lutego 1872.

Sklep

obszerny widny i suchy z pięknym frontem, z dużym magazynem, lub mieszkaniem w rynku od 1go marca b. r. do wynajęcia.

Wiadomość w handlu p. **Kamila Strzyżowskiego** we Lwowie w rynku p. l. 37. (460 3—3)

Trzecie zwyczajne walne zgromadzenie

c. k. uprzyw. galicyjskiego

ZAKŁADU KREDYTOWEGO WŁOŚCIAŃSKIEGO

odbędzie się

dn. 11. kwietnia 1872, o godz. 10. przed poł. w wielkiej sali ratuszowej we Lwowie.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Sprawozdanie z zarządu i stanu interesów zakładu za rok 1871.
2. Sprawozdanie rachunkowe i przedłożenie bilansu za rok 1871.
3. Sprawozdanie komisyi weryfikacyjnej o zbadaniu bilansu z roku 1871.
4. Uchwalenie rozdziału zysku czystego z r. 1871 i oznaczenie dywidendy dla listów zastawnych.
5. Wybór komisyi weryfikacyjnej do zbadania bilansu za rok 1872.
6. Wniosek Rady zawiadowczej o zniżenie stopy procentowej przy pożyczkach udzielanych gminom
7. Wniosek Rady zawiadowczej o zmianę niektórych ustępów statutu, tudzież o rozszerzenie zakresu czynności zakładu.

Oprócz delegatów powiatowych, uprawnieni są do głosowania w myśl art. 80 statutu wszyscy właściciele listów zastawnych, którzy takowe w nominalnej wartości 10.000 zł. wal. a. złożą **do dnia 10. marca b. r.** włącznie:

we **LWOWIE**	*w kasie centralnej zakładu,*	w **Gracu**	*w uprz. styryjskim ogólnym banku kredytowym,*
„ **Wiedniu**	*w uprzyw Union Bank,*	„ **Lincu**	*w banku industryjnym i komercjalnym,*
„ „	*u pp. Weiss et Fischhof,*	„ **Bernie**	*u p. Laurenz Herber, — lub*
„ **Peszcie**	*w upr. banku franko-węgiersk.,*	„ **Krakowie**	*u pp Blan et Epstein.*
„ **Pradze i** „ **Tryjeście**	*we filjach uprz. Union-Bank.*		

Lwów dnia 16. lutego 1872.

Rada zawiadowcza.

(487 1—3)

Kundmachung.

Die **siebente ordentliche General-Versammlung** der Actionäre der **k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank** findet am **26. März l. J. Abends 6 Uhr** im großen Saale der Wiener Handels-Academie statt.

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Vortrag des Rechenschaftsberichts, Vorlage der Bilanz für das Geschäftsjahr 1871.
2. Berichterstattung des Rechnungs-Revisions-Ausschusses.
3. Antrag betreffend die Verwendung des Reingewinnes
4. Statutenmäßige Wahl des Rechnungs-Revisions-Ausschusses zur Prüfung der Bilanz für das Geschäftsjahr 1872
5. Statutenmäßige Wahl von drei Verwaltungsräthen.
6. Antrag des Verwaltungsrathes auf Abänderung einiger Bestimmungen der Statuten.

Jene Herren Actionäre, welche an der General-Versammlung Theil zu nehmen beabsichtigen, werden hiermit eingeladen, ihre Actien sammt Coupons in Gemäßheit des § 49 der Statuten bei der Hauptcasse der Gesellschaft in Wien oder bei den Cassen der Filialen in Brünn, Lemberg und Pest spätestens **bis zum 12. März l. J. inclusive** als dem statutenmäßigen Endtermine zu deponiren.

Der Rechnungs-Abschluß des Jahres 1871, so wie der Jahresbericht werden den zur General-Versammlung legitimirten Herren Actionären einige Tage vor der General-Versammlung zugestellt werden.

Das Eigenthum von je 20 Actien gibt das Recht auf Eine Stimme in der General-Versammlung (§. 49 der Statnten).

Das Stimmrecht in der General-Versammlung kann vom Actionär nur persönlich oder durch Bevollmächtigung eines anderen stimmberechtigten Actionärs ausgeübt werden.

Die Vollmachtsurkunde muß spätestens einen Tag vor der General-Versammlung der Direction eingehändigt werden. (§. 50 der Statuten).

Kein Actionär ohne Unterschied ob im eigenen oder Vollmachts Namen und kein Bevollmächtigter eines oder mehrerer Actionäre kann mehr als 10 Stimmen führen. (§. 51 der Statuten).

Wien, den 21. Februar 1872.

K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank.

Haerdtl m. p. p. p. **F. Mayrhofer** m. p. (475 3—3)

Z drukarni E. Winiarza.